

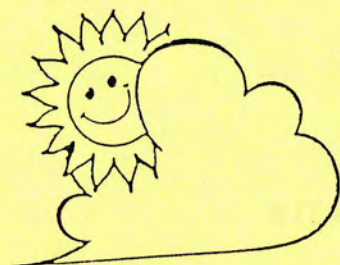
Spelarit

4/1990

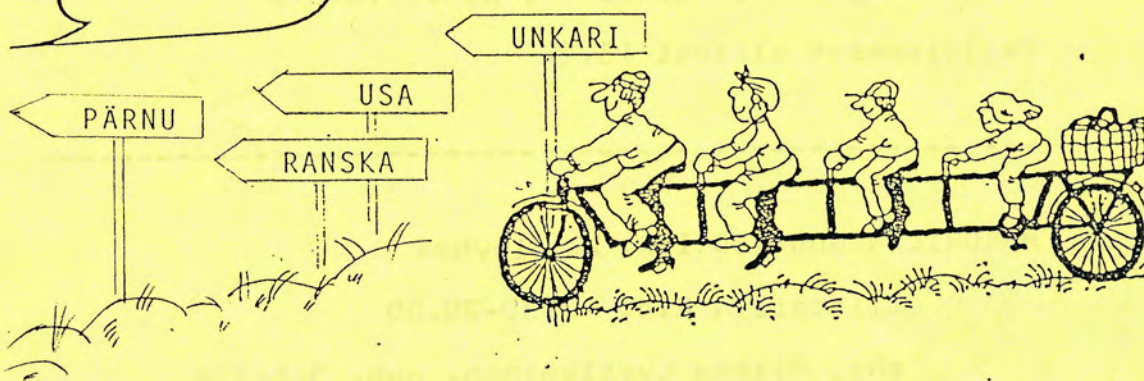
T Ä S S Ä L E H D E S S Ä M M :

Syksyn harjoitusajat ja -paikat

Tulevia tapahtumia

MATKAKERTOMUKSIA:

SYKSYN HARJOITUKSET:

MYYRMÄEN LAPSIRYHMÄT:

Pienet Vikkelät: 4-6v.

torstaisin klo. 17.30-18.00

ohj. Riitta Kangas, puh. 847563

Tanhutatit: 7-10v.

torstaisin klo. 18.00-18.45

ohj. Sirpa Laakso, puh. 538719

Tanhukat: yli 10v.

torstaisin klo. 18.45-20.00

ohj. Sirpa Laakso, puh. 538719

HARJOITUSPAIKKA MUUTTUNUT:

Isomyyrin nuorisotila, Liesitori 1

Harjoitukset alkavat 13.9

HAKUNILAN NUORISOTILA: lapsiryhmä

torstaisin klo. 17.00-18.00

ohj. Kati Taivainen, puh. 8764316

Harjoitukset alkavat 13.9.

HAKUNILAN NUORISOTILA: lapsiryhmä

tiistaisin klo. 17.30-20.00

ohj. Hilikka Lyytikäinen, puh. 3451238

SYKSYN HARJOITUKSET (AIKUISET)

HAKUNILANRINTEEN KOULU:

keskiviikkoisin klo. 18.00-21.00

ohj. Hilikka Lyytikäinen, puh. 3451238

Harjoitukset alkavat 5.9.

MARTINLAAKSON NUORISOTILA:

perjantaisin klo. 19.00

ohj. Hilding Haaparinne, puh. 893050

Harjoitukset alkavat 7.9

PELTOLAN KOULU:

keskiviikkoisin klo.19.00

ohj. Raimo Behm, puh. 833383

Harjoitukset alkavat 5.9

HAVUKOSKEN KOULU:

maanantaisin klo. 18.00-21.00

ohj. Erkki Lehtimäki

Harjoituksia säestää: Katja Hartikainen

EI KAIKKI KIILLÄ, MIKÄ ON KULTAA

EIVÄT KAIKKI HARHAILIJAT OLE EKSYSISSÄ

KATSELMUS 1990

Suomalaisen Kansantanssin Ystävät kokosivat Vantaan Kansantanssijoiden suosiollisella avustuksella 13 SKY:läistä ryhmää tanhukatselmukseen Vantaalle maaliskuussa. Tilaisuuden tarkoituksena oli katsastaa kansantanssin tasoa mm. vilkastuvaa kansainvälistä ryhmien vaihtoa varten.

Paikalle kokoontui salin täysi yleisöä, tosin suuri osa ilmeisesti osallistujia, koska yleisökato viimeisten ryhmien esiintyessä oli suuri. Tilaisuudesta muodostui todelliset maratontanssit, sillä kullekin ryhmälle oli annettu aikaa 10—20 minuutin esitykseen ja lähes kaikki ryhmät uskoivat itseensä 20 minuutin ajan, vaikka asiaa riitti tuskin 10 minuutiksi. Vaikka tanssiminen on mukavaa ja hauskaa, niin katsoja puuttuu helposti jos vain toistetaan samoja vuoroja samoilta paikoilta eikä edes musiikkia pyritä elävöittämään.

Kokonaisuutena nähdyt esitykset olivat hyvin tavanomaisia, tuntui siltä että ohjelma oli valittu "varman päälle". Yhtään kokonaista erilaista esitystä ei jäänyt mieleen. Hyviä oivalluksia ohjelmistossa olivat mm. Tampereen työväenopiston tanhuaajien alun hyvät sisään tulot ja Kuortaneen Vinteliska-ryhmän yksinkertaisilla keinoilla hauskaasti tehty toinen osa. Hyvää oli myös pelimanniyhtyeiden mukaantulo tanhuryhmien säestäjiksi samoin soittajien ja tanssijoiden yleisesti ottaen hyvä osaaminen. SKYn puheenjohtaja Kari Bergholm jäi kaipaamaan juonellisia iskeviä ohjelmia ja soittajien suurempaa huomiointia ja hyväksikäyttöä esityksissä.

Tein pienen yhteenvedon ohjelmalehtisessä ilmoitettujen tanssinimien perusteella. Katselmuksessa tanssittiin yhteensä 105 eri tanssia, joista kahtakymmentä tanssittiin useampaan kertaan. Kyseenalaisen voittajan tittelin jakoivat Vanha loikko ja Ruotsinkatrilli Viitasaarelta joita kumpaakin esitettiin neljä kertaa. Tanssit olivat valtaosin Tanhuvakasta tai Viola Malmin Karjalaisia kansantansseja kirjasta. Valinnan varaa olisi ollut liki 300 tanssia, joten olisin toivonut enemmän uusia tansseja nähtäväksi.

Katselmuksen tarkoituksena oli esiintuoda kansantanssiesityksiä nimenomaan yleisölle tarkoitettuja. Tämän vuoksi ryhmien ja järjestäjien olisi ollut syytä kiinnittää huomiota myös äänentoistoon ja valojen käyttöön. Vantaalla tämä olisi ilmeisesti ollut jopa mahdollista, koska esiintymispaikka oli uusi, mutta molemmat olivat jääneet lähes vaille huomiota. Asiansa osaava mikseri olisi saanut soiton kuulumaan soitolta samoin näyttämöllä ollut kummallinen sekavalaistus jätti aina toisen puolen ryhmästä varjoon. Parempi olisi ollut joko täysi valaistus lavalla tai sitten ryhmäkohtainen suunniteltu valaistus, johon ryhmät toivon mukaan tulevaisuudessa kiinnittävät huomiota.

Katselmus oli kokonaisuutena onnistunut ajatus. Toivon mukaan jatkossa ryhmät ottavat rohkeammat otteet ohjelmiston suunnittelussa ja jättävät vähemmälle varman päälle pelaamisen, koska tilaisuuden palkintona on vain ryhmän saama julkisuus yleisön edessä ja massasta voi erottua ainoastaan olemalla erilainen. Osallistuvien ryhmien määrää voitaisiin jollain tavalla rajoittaa, jotta tilaisuus ei paisuisi kestoaltaan ylivoimaikseksi tuomareille ja yleisölle. Katselmuksen tarkoituksenhan tulisi olla tason etsiminen eikä harrastuksen laajuuden osoittaminen. Minusta Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit tuhlasivat turhaan energiaansa kolmen tasapaksun esityksen tuottamiseen. Voimien keskittäminen yhteen hyvään esitykseen olisi varmaan tuottanut paremman tuloksen.

Katselmuksessa annettiin ainoastaan suullinen palaute tuomariston toimesta ja kirjallista palautetta ei ole vielä tätä kirjoitettaessa julkaistu, joten palaan siihen myöhemmin jos aihetta on.

Vihti 1.5.1990

Simo Sällilä

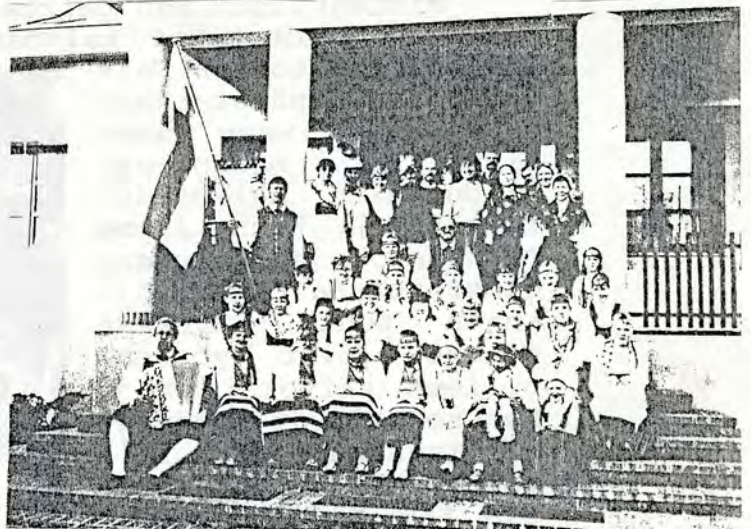
Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelareiden lapsiryhmä Unkarissa 3.-10.6.1990

Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelareiden lapsiryhmä oli kahdeksan vuotisen toimintansa ensimmäisellä pohjoismaiden ulkopuolelle suuntautuneella ulkomaanmatkalla. Matkamme kohde oli Vantaan ystävyyskaupunki Salgótarján Unkarissa.

Meitä oli matkalla 25 alle 16 vuotiasta tyttöä ja 9 aikuista. Kutsun olimme saaneet sikäläiseltä kansantanssia harrastavalta Nograd-yhtyeeltä. Vantaan kaupunki avusti seuraamme suhteen luomisessa ja matkan järjestyksessä meitä auttoi Suomi-Unkariseuran Vantaan osaston puheenjohtaja Tapani Vauhkonen.

MAJOITUS

Meidät oli majoitettu perheisiin, 2 tai 3 henkeä yhdessä. Lapsia taisi jännittää melkoisesti, miksei myös aikuisia, millaiseen perheeseen pääsee ja miten tai millä kielellä siellä selviää. Myöhemmin totesimme, että kaikkia oli onnistanut erittäin hyvin. Toimeen tultiin sanakirjan, elekielen ja muiden kielten yhteisellä sekamelskalla. Joitakin oli onnistunut vielä paremmin, perheessä oli samanikäisiä poikia ja tyttöjä, jotka osasivat englantia.

UNKARILAINEN VIERAANVARAISUUS

Unkarilainen vieraanvaraisuus oli mahtavaa. Vaikka olimme vieraanvaraisuudesta kuuleet, yllätti se silti meidät. Ruokaa ja juomaa tarjoiltiin niin, ettei niitä jaksanut mihinkään mahaan upottaa. Meille tarjottiin unkarilaisia "spesiaali" ruokia - rasvaisia mutta maittavia.

Perheet kuljettivat meitä autoillaan ympäriinsä tutustumiskohteissa sekä kotinsa ja kokoontumispaikkamme, tanssitalon väliä, joskus parikin kertaa päivässä. Jotkut olivat takiamme töistä poissa tai kävivät välillä töissä ja sitten taas hoitivat vieraitaan. Iltaisin perheissä tanssittiin, laulettiin ja seurusteltiin yhdessä.

TUTUSTUMISKOhteita

Bussilla meitä kuljetettiin yhdessä katsomaan erilaisia nähtävyyksiä. Bussimatkan aikana meitä viihdytti pelimannimme Vesa Kari, jonka harmonikka ei lakannut juuri koskaan soimasta tai sitten soi jokin pilli.

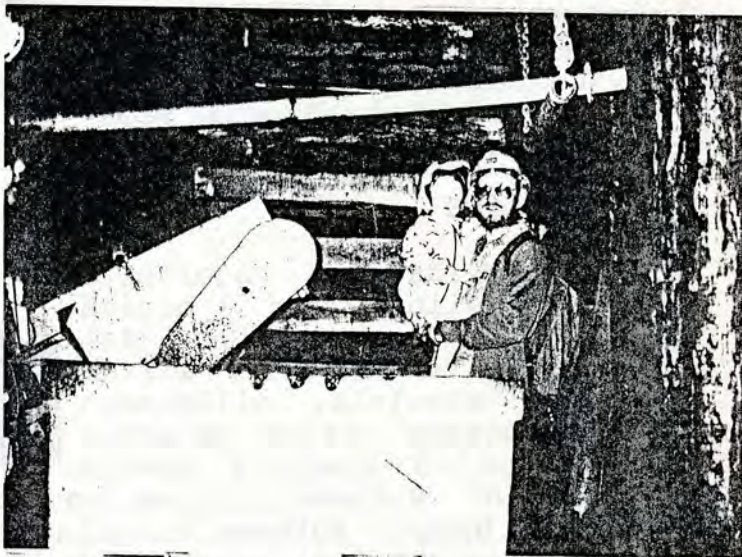
Hollókőssä tutustuimme UNESCO:n suojelukohteeseen, vanhaan kylään. Talot olivat siellä vanhoja, mutta ne oli uudistettu sisältä ja niissä asuttiin. Vanhat naiset tekivät käsitöitä erään talon terassilla ja suomalaiset pääsivät innokkaasti

tuhlaamaan rahojaan. Tosin kaikki oli erittäin halpaa suomalaisen mittapuun mukaan. Esimerkiksi käsin kudottu liina 120 cm x 50 cm maksoi Suomen rahaksi muutettuna 12 mk. Puunveistäjän upeita töitä saimme myös nähdä.

Toinen tärkeä tutustumiskohde oli Egerin vanhat linnoitukset, jossa saimme nähdä videofilmin unkarilaisjoukkojen taistelusta linnoitukseen hyökkääviä turkkilaisia vastaan. Sankareina ei ollut vain miehiä, vaan myös naiset ja lapset taistelivat mukana. Kiertelimme myös linnoituksen sisällä käytävillä ja kuuntelimme mitä ihmeellisempiä juttuja linnan historian eri vaiheista.

Mielenkiintoinen paikka oli myös Hiilikaivosmuseo. Euroopassa on vain kaksi kaivosmuseota, toinen Bochumissa Länsi-

Saksassa ja toinen Salgótarján. Kypärät päässä kuljimme maan uumissa, 32 m maanpinnan alapuolella kaivostähtävillä ja kuuntelimme tarkkaan, millaisissa olosuhteissa töitä oli ennen tehty. Myöskin naiset olivat työskennelleet kaivoksissa ja hevoset olivat vetäneet hiilivankkureita. Kaivostyö oli vaarallista, 496 ihmistä oli saanut surmansa kaivoksen historian aikana. Kunnioitimme heidän muistoaan hetken hiljaisuudella kypärät päästä pois otettuna.

Kiinnostavaa oli nähdä unkarilaista koulutoimintaa. Juri Gagarin koululla kävimme syömässä mahtavan kouluaterian ja kävimme muutaman luokan oppitunnilla mukana. Oppilaat olivat keränneet luokkiin vanhoja esineitä ja meille laulettiin englanniksi sekä unkariksi. Meille esiteltiin myös koulun uimahalli, tietokonealuokka sekä savi- ja kutomopaja.

ESIINTYMISET

Esiinnyimme ensimmäisen kerran koululla, joka on erikoistunut kansantanssiin ja -musiikkiin. Koulun oppilaat olivat esitystämme katsomassa. Meillä ei ollut aikaa katsoa kuvioitamme, kun oppilaat jo kiiruhtivat paikalle. Seurauksena oli tanssissa tapahtuneita sekasotkuja. Esitys kesti 30 minuuttia.

Emme arvanneet kuinka suosittu tulisi neuvomastamme tanhusta "Viistoista". Kyllästymiseen asti matkan aikana saimme opettaa laulun sanoja suomeksi ja neuvoa, miten vuorot menevät.

Toinen esitys oli Salgó-

tarjánin lähellä olevan Zagyvarónan taidetalolla, jossa unkarilaiset lapset esittivät meille nokkahuilun soittoa ja nukketeatteria. Meidän esitys koostui muutamasta tanssiketjusta, kansanlauluista ja pelimannimusiikista.

JÄÄHYVÄISILLANVIETTO

Viimeisenä iltana Salgótarjánissa meillä oli yhteinen illanvietto. Tanssitalon johtaja Aniko, ryhmämme mukana koko ajan kulkenut tanssinopettaja Gabor, matkanjohtajamme Matti ja ihana tulkkimme Ilmari vaihtoivat lahjoja ja puhuivat monin sanoin välillämme syntyneestä ystävyydestä ja kiittelivät järjestelyistä. Unkarilaiset kutsuttiin vastavierailulle Vantaalle ensi kesänä, kutsu otettiin kiitollisuudella vastaan ja lupauksella tulla. Virallisten seremonioiden jälkeen pääsi todellinen juhlinta käyntiin. Ensin tanssittiin unkarilaisia tansseja, sitten suomalaisia, leikittiin suomalaisia perinneleikkejä ja kilpailtiin Lambadan tanssitaidossa, lapset ja aikuiset erikseen. Ja taas jatkui tanssi niin, ettei meinannut loppua tulla, kun pelimannit eivät älynneet lopettaa, vaikka heitä useaan kertaan kehoitettiin.

Muutamaa suomalaistyttyä itketti lähdön hetki, kun oli löytynyt mukavia poikia ja tyttöjä kavereiksi. Joku tytöistä ajatteli syöttää passinsa perheen koiralle, ettei tarvitsisi lähteä pois. Kaikki kuitenkin lähtivät suuri haikeus mielessään. Porukan nuorimmainenkin (3v.) oli löytänyt mukavan poikakaverin ja ilmoitti, ettei halua lähteä kotiin, vaan hän jäisi Unkariin.

BUDAPESTISSÄ

Matkamme kaksi viimeistä vuorokautta vietimme Budapestissä. Majoituimme vanhaan kuuluisaan hotelli Astoriaan. Kaupungin tärkeimmät nähtävyydet katselimme yhdessä. Ajoimme bussilla yhdessä hienoon kylpylään ja viihdyimme erilaisissa vesissä. Hintojen halpuus ihmetytti edelleen. Syömässä kävimme pienissä ryhmissä erilaisissa ravintoloissa ja kuuluisassa hampurilaispaikassa. Rahaa jätettiin reilusti myös paikallisiin myymälöihin ja katukaupustelijoille. Kerjäläisillekin irtosi muutama roponen.

Mielessämme soi tapaamme jälleen:
Tää ystävyys ei raukene vaan kestää ainiaan, on suuri silloin riemumme kun jälleen kohdataan. Tiet voivat kauas loitota jäämuistot sydämiin, siis kiitos vielä kaikesta ja terve näkemiin.

Ohjaajana Sirpa Laakso

SPELARIT PÄRNUSSA 20. -22.7.1990

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit r.y. osallistui heinäkuussa "Pärnumaa pirand"-nimiseen juhlaan Virossa. Kutsun esittäjä ja isäntäseura oli Hoiuspuu, Pärnun maakunnasta Audrusta kotoisin oleva kansantanssi- ja folkloreryhmä. Perjantaina 20.7 lähti 32 spelaria Georg Ots'illa Viroom. Osallistujia oli seuran kaikista ryhmistä. Tanssijoitten ja laulajien lisäksi oli mukana kolme soittajaa ja kaksi lasta.

Tallinnassa oli meitä vastassa isäntäryhmän ohjaaja ja johtaja Sirje Osipov sekä muutama tanssija. Tallinnasta matka jatkui linja-autolla kohti Pärnua. Majoitus oli kuten luvattu perheissä.

Perjantai-illan vietimme kaikki yhdessä syöden ja juoden sekä laulaen, soittaen ja tanssien. Ensimmäisestä hetkestä alkaen vieraat ja isännät viihtyivät yhdessä. Tarjoilu oli sellainen, että spelarit totesivat mahdollisuutensa olevan pienen vastata samalla mitalla. Maassa, jossa ei muka ollut mitään saatavissa vieraille riitti yllin kyllin niin ruokaa ja juomaa kuin lahjojakin.

Lauantaina kävi kukin isäntäväkensä kanssa torilla. Teimme myös opastetun kävelyretken Pärnun kylpyläkaupunginosaan, jossa ihailimme "nikkari-iloisia" puutaloja ja kävelyteiden viereen asetettuja istumapenkkijärjestelyjä. Uimaranta muistutti etelän uimarantoja, mutta meressä ei saanut uida, rantahiekka oli harmaa ja likaisentuntuinen. Virossa tiedostetaan ympäristönsuojelun tärkeys, mutta laki ei toistaiseksi kiellä teollisuutta laskemasta myrkkyyjään vesistöön. Kävelyretken jälkeen teimme vielä kiertoajelun linja-autolla.

Iltapäivällä osallistuimme Kunileidin - viime vuosisadalta olevan virolaisen säveltäjän muistokiven "paljastajaisiin". Omana ohjelmanumeronaan suomalaiset soittajat pitivät kirkkokonsertin, jossa instrumenttina oli saha ja hanuri.

Konsertin jälkeen siirryimme Kurgja-nimiseen museo-maalaistilaan. Siellä oli ulkonäyttämö, jossa esitettiin laulua ja kansantanssia. Pärnumaa pirand-tapahtumaan olisi suomalaisten lisäksi pitänyt osallistua ryhmiä Latviasta, Liettuasta, Ruotsista sekä Pärnun maakunnasta. Saapumatta jäi kuitenkin latvialaiset ja liettualaiset sekä moni Pärnun maakunnan ryhmä. Syntipukkina oli bensiinisäännöstely. Kuukauden bensiiniannos oli 20 litraa. Sillä määrällä ei pitkälle ajeta. Spelarit esiintyivät kahdessa ryhmässä. Kokonaisvaikutus oli hyvä. Ryhmät esittivät toisistaan täysin poikkeavaa ohjelmaa. Kuviot olivat suuret, vaihtelevat askelikot kevyet ja tanssimisen ilo näkyvä. Isäntäseuran ohjaaja Sirje Osipov sanoi esityksemme aiheuttaneen

vaatimuksia jäsenten taholta. Spölarit esiintyivät ensimmäisenä tanhuryhmänä. Näin ollen järjestäjien kiittämistapa yllätti täysin. Esiintyjien tanssittuaan ja kumarrettuaan näyttämölle ryntäsi tanssijoille kukkakimppuja ojentavia lapsia.

Esitysten jälkeen oli kiitospuheiden ja lahjojen luovutuksen vuoro. Loppuilta vietettiin lavatanssin merkeissä.

Vierailumme kolmantena ja viimeisenä päivänä saimme tutustua Tallinnaan. Miltei kaikki isännät olivat lähteneet meitä saattamaan ja tunnelma linja-autossa oli sanoin kuvaamaton. Oli musiikkia, laulua, leikkimistä ja tanssimista. Tallinnaan tutustuttiin kukin oman isäntäperheen seurassa. Satamassa oli varsinaiset lähtöseremoniat musiikkeineen ja tansseineen. Oli vaikeata erota uusista ystävistä.

Tämä vierailu oli onnistunut. Tutustuminen näihin ihmisiin oli vaikuttava elämys. Tuntuu, että tämä ystävyys ei raukea milloinkaan. Ensimmäiset puhelinyhteydet Suomesta Pärnuun otettiin aikaisin seuraavana aamuna.

Vierailu oli lyhyt, perjantaista sunnuntaihin. Saimme kokea ennalta arvaamattoman sydämellisyyden ja vieraanvaraisuuden. Näin minä tämän matkan koin. Taas oli matka, josta en olisi halunnut jäädä pois.

23.8.1990 Ulla Haaparinne

28 ELOKUUTA 1990 ON TALKOOT
BÄKASIN TILALLA TIKKURILASSA.
KAIKKI MUKAAN.ALOITAMME KLO
18:00.MAHD.KAHVITARJOILU.

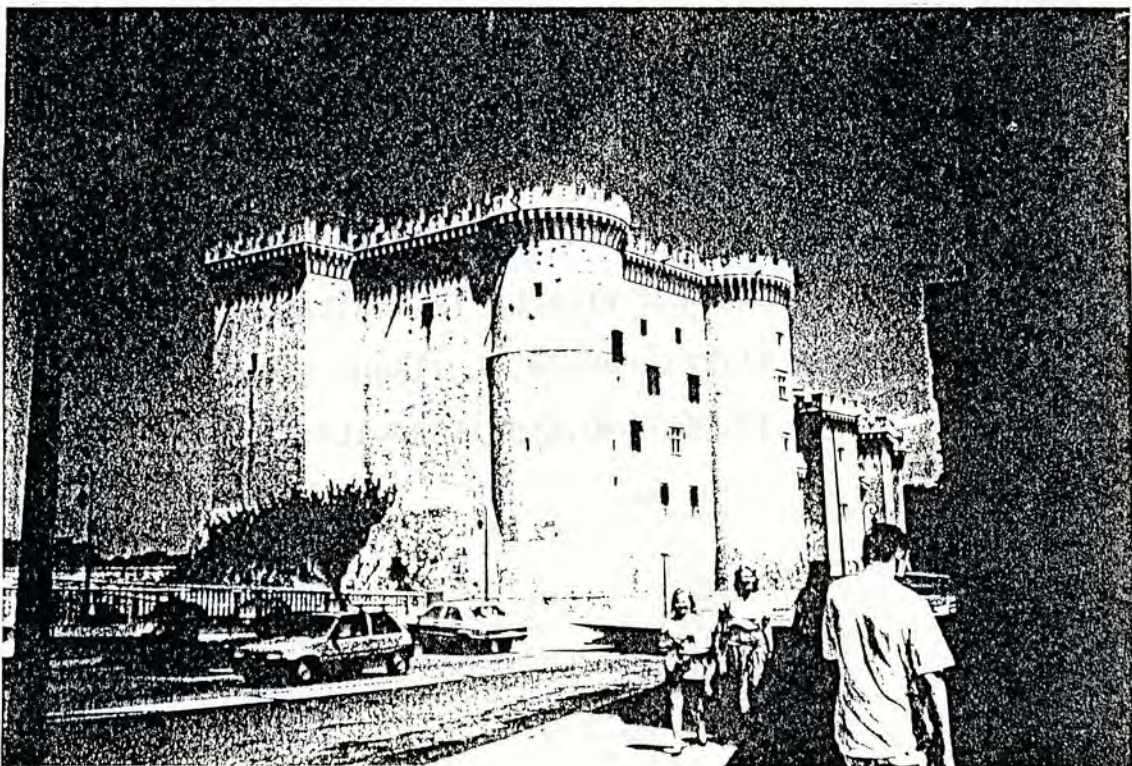
RANSKAN MATKAN MUISTELMAT

Mielissämme häilyi vielä pienen Helsinki-Vantaan lentokentän kuva, kun laskeuduimme suunnattoman suurelle De Gaullelle. Ulospääsyä etsien kiertelimme terminaalissa puolisen tuntia. Lopulta pääsimme kuitenkin onnellisesti jatkamaan matkaamme. Lentokenttäbussilla ajoimme Ranskan sisäisten lentojen puolelle ja sieltä lensimme Marseilles'iin. Siellä meitä oli vastassa peräti kaksi linja-autoa, toinen festivaalin järjestäjien ja toinen kaupungin hankkimana. Reilun tunnin mittainen matka majapaikkaamme sujui pääasiassa nukkuen.

Majoituimme nuorten retkeilymajaan. Meille oli varattu sieltä kaksi n.10 hengen huonetta. Torstaina saimme vielä kolmannen, jonka me nuoret heti valloitimme. Huoneet sijaitsivat 2-kerroksisen talon yläkerrassa. Alhaalla olivat WC:t (TORAKOITA, YAK) sekä yhteinen ruokailutila, jossa pidimme myös aamupalaverimme. Majatalon isäntä toimi käytännössä oppaanamme, koska kaupungilta emme saaneet minkäänlaista tietoa tapahtumista.

Esiintymisiä oli matkan aikana vain 4. Ensimmäisenä iltana tanssimme linnan pihalle rakennetulla huojuvalla lavalla kierreltymämme ensin pikku kulkueessa. Loput esiintymisemme olivat Suomalaisen IKIOMAN kulkueen varrella, kadunvarsikuppiloiden edessä.

Vapaa-aikaa oli runsaasti. Päiväsaikaan kiertelimme kaupungilla ostoksilla ja katselimme ihania maisemia. Katujen yhdennäköisyydestä johtuen olimme eksyksissäkin muutaman kerran. Aurinko porotti täydeltä terältä koko ajan. Iltaisin kävimme tutustumassa paikallisiin kuppiloihin sekä tivoliin, jossa aika kului tosi rattoisasti. PARHAIMMAT KIITOKSET HILKALLE ja HELILLE siitä, että luotitte meihin ja annoitte meidän kulkea vapaasti.

Tapahtuman pääjuhla oli sunnuntaina. Juhla alkoi paikallisen väestön esittämällä jokihirviön pyydystämällä. Se perustuu vanhaan taruun, jonka mukaan kaupunkia vainosi muinoin hirviö, joka aiheutti sairauksia, pulaa yms. Eräs kapteeni vangitsi ja tappoi hirviön, jolloin kaupungin elämä alkoi taas kukoistaa.

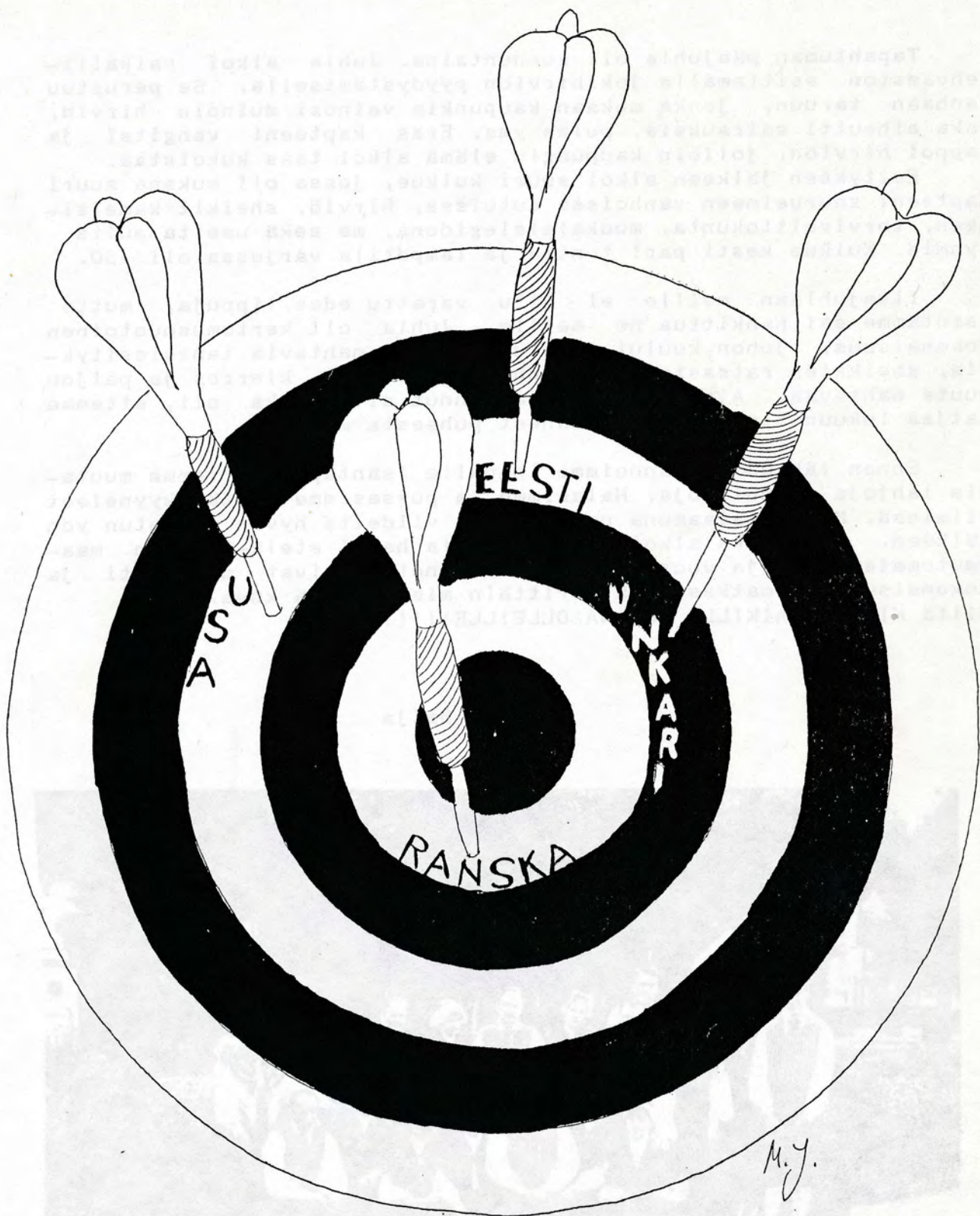
Esityksen jälkeen alkoi suuri kulkue, jossa oli mukana suuri Kapteeni seurueineen vanhoissa autoissa, hirviö, sheikit kameleineen, torvisoittojoukko, muukalaislegioona, me sekä useita muita ryhmiä. Kulkue kesti pari tuntia ja lämpötila varjossa oli +30.

Iltajuhlaan meille ei oltu varattu edes lippuja, mutta isäntämme sai hankittua ne meille. Juhla oli kertomusmuotoinen kokonaisuus, johon kuului ilotulituksia, mahtavia tanssiesityksiä, sheikkien ratsastusta, vanhojen autojen kierros ja paljon muuta nähtävää. Ainoa hiukan haitannut sivuseikka oli, ettemme Katjaa lukuunottamatta ymmärtäneet puheesta mitään.

Ennen lähtöämme annoimme ihanalle isäntäperheellemme muutamia lahjoja ja muistoja. Halasimme ja pussasimme heitä kyönelehtien silmissä. Maanantaiaamuna nousimme jo viideltä hyvin valvotun yön jälkeen. Kotimatka alkoi bussimatkalla halki etelä-Ranskan maaseutumaisemien ja vuoristoteiden. Lennot sujuivat mukavasti ja kokonaisuutena matkasta jäi erittäin miellyttävä kuva. Siitä KIITOS KAIKILLE MUKANA OLLEILLE!!!!!!!!!!!!

Kati ja Saija

FINN-FEST '90 FESTIVAALIT USA:SSA, MICHIGANISSA.

OLI PILVINEN KESKIVIikko HEINÄKUUN 18 PÄIVÄ KUN LÄHDIMME HELSINKI-VANTAAN LENTOASEMALTA KOHTI NEW YORKIA. KAIKKI OLIVAT INNOISSAAN, SILLÄ OLIHAN EDESSÄMME KAKSIVIikkoINEN MATKA USA:HAN JA FINN-FESTIIN OSALLISTUMINEN. MIKÄKÖ ON FINN-FEST? VUOSITTAIN ERI PUOLILLA YHDYSVALTOJA VIETETTÄVÄ FESTARI JOHON KERÄTÄÄN OHJELMAA KAIKESTA SUOMALAISUUDESTA JA SEN SAAVUTUKSISTA. TÄNÄ VUONNA OLI VUOROSSA HANCOCK MICHIGANISSA AIVAN CANADAN RAJAN TUNTUMASSA. NÄMÄ FESTARIT OLIVAT JÄRJESTYKSESSÄÄN SEITSEMÄNNET TAI OIKEASTAAN JO KAHDEKSANNET SILLÄ EKAT OLIVAT KUULEMMA KOKEILULUONTOISET JA NIITÄ EI NUMEROITU OLLENKAAN. SAAVUTTUAMME HANCOCKIIN PÄÄKOORDINAATTORI JULIE WAY PYYSI MINULTA ETTÄ ESIINTYISIMME SAMANA ILTANA HERITAGE CENTERISSÄ MUTTA HUOMATTUANI KUTNKA VÄSYNYT RYHMÄ OLI PÄÄTIN KIELTÄYTYÄ KOHTELIAASTI. LUPASIN KUITENKIN ESIINTYMISVALMIUTTA KUN OLEMME LEVÄNNEET. ENNEN AVAJAISIA PÄXSIMMEKIN TANSSIMAAN PAIKALLISEEN "SEURASAAREEN" JA ESITYS MENI OIKEIN HYVIN PAITSI, ETTÄ SADE JOKA OLI TOSI RANKKAA KATKAISI ESIINTYMISEN AIVAN SIKERMÄN LOPUSSA. TORSTAINA 26 PÄIVÄNÄ OLI VUOROSSA AVAJAISSEREMONIAT JOSSA ESITIMME VANHAN TUTUN RAJAKARJALAISEN "LANSSIN". PERJANTAINA OLI KOVA PÄIVÄ SILLÄ OHJELMAAMME OLI MERKITTY KAKSI PUOLEN TUNNIN ESIINTYMISTÄ SUOMI TENNIS COURTISSA. LISÄKSI KLO 3:15 ALKOI KOLMAS ESITYS NYT VUOROSTAAN HOUGHTON HIGH SCHOOL AUDITORIUMISSA JOSSA YLEISÖ NOUSI SEISAALLEEN JA TAPUTTI KÄSIÄÄN HUUTAEN SUOSIOTAAN. VOIKO PAREMPAA PALAUTETTA ENÄX SAADA? SINÄ ILTANA EI UNI OIKEIN TAHTONUT TULLA SILMÄÄN.....

LAUANTAI-AAMU VALKENI KAUNIINA KUIN EDELLISTEN AAMUJEN JATKONA JA USKOKIN FESTARIIN TULEVAN YLI 5000 KÄVIJÄÄ ERI PUOLILTA MAAILMAA. MUODOSTIMME KUNNIAKUJAN FASHION SHOW-NÄYTÖKSEEN TULIJOILLE JA SAIMME SADOITTAIN KYSYMYKSIÄ PUVUISTAMME JA RYHMÄSTÄMME.

JATKUU SEUR. SIVULLA

LAUANTAI-ILTA VIETIMME SITTEN PASTY PARTYN MERKEISSÄ(ERÄÄNLAINEN
PIIRAKKAJUHLA, KAIKKI EIVÄT JAKSANEET SYÖDÄ SITÄ VALTAVAA PIIRAKKAA).
MIKSIHÄN KAIKKI AMERIKASSA TÄYTYY OLLA NIIN SUURTA?

TÄSSÄ JUHLASSA SE TAAS TAPAHTUI, NIMITTÄIN JUHLAYLEISÖ NOUSEE SEISO-
MAAN JA TAPUTTAA HERKEÄMÄTTÄ. VAU DE....TEKI KUMMAN HYVÄÄ VANHALLE.
SUNNUNTAINA PERINNE-KESKUS TARJOSI LOUNAAN JONKA AIKANA ESIINNYIMME
PUOLEN TUNNIN AJAN JA SIELTÄ SIIRRYIMME FINN-FEST KAUPPAAN JOSTA SAIM-
ME KAIKILLE MUISTOKSI T-PAIDAT ONNISTUNEISTA JUHLISTA. ILTAPÄIVÄLLÄ
OLIMME VIELÄ MUKANA PÄÄTTÄJÄISSEREMONIOISSA JOSSA PRESIDENTIN TYTÄR
ANNE JALKANEN-MILLER EI JAKSANUT PIDÄTELLÄ KYYNLEITÄÄN JULISTAESSAAN
FINN-FEST '90 FESTIVAALIT PÄÄTTYNEIKSI. OLEN TÄSSÄ PYSTYNYT TEILLE
KERTOMAAN VAIN PIENEN OSAN MITÄ KAIKKEA FINN-FESTISSÄ TAPAHTUU.
TÄMÄ MATKA YLITTI KAIKKI ODOTUKSENI JA OLI SITEN PARAS KAIKISTA MAT-
KOISTA JOITA OLEN TEHNYT HARRASTUKSENI PARISSA. SUURIN KIITOS LANKEAA
EHDOTTOMASTI SUURELLE OHJAAJALLEMME KATI TAIVAISELLE JOKA ENNAKKOLUU-
LOTTOMASTI LÄHTI MUKAAN JA TEKI ERITTÄIN HYVÄÄ JÄLKEÄ MATKAMME ONNIS-
TUMISEKSI. MIHIN HÄN VIELÄ EHTIIKÄÄN? MYÖS NÖYRÄT KIITOKSENI PELI-
MANNEILLE HE JOUTUIVAT KOVILLE, MUTTA SOITTIVAT AINA NAURUSSASUIN JA
HYVÄLLÄ MIELELLÄ. KIITOKSENI MYÖS TANSSIJOILLE JOTKA "SKARPPASIVAT"
HIENOSTI JA SAIVAT YLEISÖNKIN INNOSTUMAAN ILOISELLA TANSSILLAAN.
LOPUKSI HALUAN VIELÄ KIITTÄÄ KAIKKIA JOTKA AVUSTIVAT MEITÄ VAROJEN
KERÄÄMISESSÄ NIIN MONELLA ERI TAVALLA. SIIS KIITOS: VATTULAISET, BEHMIT,
OKSMANIT, KYLLIKIT, VEIJOT, KERSTINIT, YM.YM. IHMISET ILMAN APUANNE EMME
OLISI PÄRJÄNNEET. MATKAMME ONNISTUMISTA OVAT TUKENEET MYÖS SEURAAVAT
YRITYKSET: ELEKTROLUX, FUJI-FINLAND, KOP, STS-PANKKI, A-VAKUUTUS,
SAAB-SCANIA, VEHO OY, HOUGHTONIN KAUPUNKI.

YHTEISTYÖSSÄ ME TEIMME SEN.....

TERVEISIN

Ko^ussi^p

Kuvakooste FINNFEST USA '90

Finnish
American
Heritage
Center

EN MALTA OLLA LAITTAMATTA TÄTÄ HIENOA KIITOSKIRJETTÄ TÄHÄN
LEHTEEN JA TEEN SEN USA:N RYHMÄLÄISTEN TOIVOMUKSESTA SIISPÄ

LUKEKAA OLKAA HYVÄ:
Thursday - Sunday, July 26-29, 1990

Suomi College, Hancock, MI 49930

(906) 487-7202

August 2, 1990

Dear Kyosti,

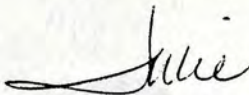
I hope this letter finds you all very well and that everyone had a good trip back home. We certainly miss you and we are so glad for the chance to meet and know you. You all have left a lasting impression on those who enjoyed your performances and on those of us who had the pleasure of working with you. We thank you so very much for coming to FinnFest and also for your numerous performances. Thank you for being so willing to accommodate our every request and thank you for being so gracious when everything didn't go exactly as planned.

What wonderful musicians and dancers you are. Your costumes, presence and talents were so evident and impressive. You were appreciated more by the audience than any other performer at FinnFest. No one else received a standing ovation and was asked for an encore as you were. Everyone wished for more and more. We so greatly appreciate your contribution to the success of FinnFest USA'90.

This letter comes to you as a sincere thank you from Suomi College and FinnFest, but also with heartfelt thanks from me. It was my greatest pleasure at FinnFest to know you all. I'm so glad that we had one day for relaxation and I thank you so much for honoring me at the Closing Ceremony and for all the wonderful gifts you gave to me. You are all wonderful people and outstanding representatives of Vantaa and Finland. I'm sure that you make everyone at home very proud.

Again, many kiitos and my very best wishes.

Fondly,

Julie Way

P.S. Patrick thanks you for his gifts and says "hello", especially to Juha.

*Celebrate
at Suomi!*

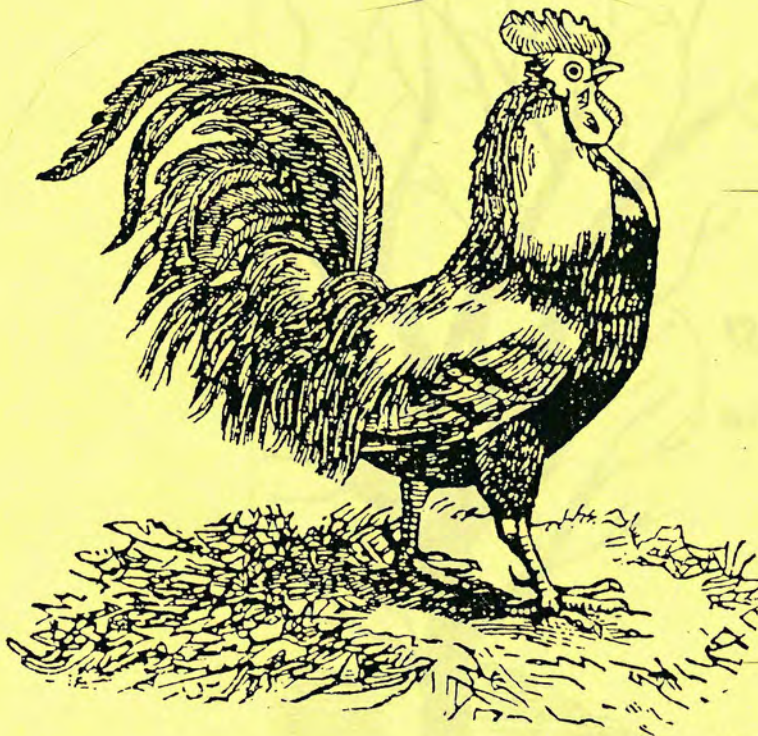
ONNELLISIA TAPAHTUMIA

Mistä on pienet tytöt tehty?
Mistä on pienet tytöt tehty?
Sokerista, kukkasista,
inkivääristä, kanelista.
Niistä on pienet tytöt tehty.

ONNEA SARILLE

ONNEA ERKILLE

ONNEA PIENELLE TYTTÖVAUVALLE

SYDÄMELLINEN KIITOS KAIKILLE
MUISTAMISESTA 19.6-90
KUKKO

PARHAIMMAT KIITOKSET MUISTAMISESTA
LAKKIAISPÄIVÄNÄMME

JARI JA SAIJA

SEURAMME JÄSENET TAUNO JA EILA KUNNOSTAUTUIVAT JÄLLEEN
VOITTAMALLA SUOMEN MESTARUUDEN POLKASSA.

ONNEA VOITTAJIL

MINÄ SYNNYIN TÄLLAISEKSI.

**MIKÄ
ON
SINUN
PUOLUSTELUSI**

NIKIKID

TÄMÄN LEHDEN TOIMITTIVAT:

Saija Kaukosuo

Airi ja Onni Kuronen

Laura ja Kössi Lampila